

Vänsterpress om Israel vs Gaza – juli 2014

Samtidigt som situationen i Irak blivit mycket kritisk i och med Isis framgångar, har en annan konflikthärd i Mellanöstern blossat upp igen: Israel och Palestinafrågan.

Den nu uppblussande konflikten mellan Israel och den Hamas-styrda Gazaremsan bröt ut efter att tre israeliska ungdomar kidnappats (de hittades senare mördade). Israel skyllde dådet på Hamas, trots att bevis för detta saknades och i själva verket mycket talade för att Hamas inte hade något att göra med detta (en liten terroristorganisation med anknytningar till Isis har förtagit på sig mordet). Men den israeliska regeringen bryr sig inte om sådant. I stället inledde Israel massiva flygbombningar som nu också följts upp av en markinvasion.

De följande artiklarna är från 26 juni till 18 juli 2014 (märkligt nog har inte *Flamman* publicerat något om händelserna ännu, åtminstone inte på tidningens webbplats).

Se även: David Finkel: [Förfall till blodbad: Israels senaste angrepp på Gaza](#)

Martin Fahlgren 19/7 2014

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Bombräder mot civila områden i Gaza.....</i>	<i>1</i>
<i>Israels anfall väcker omvärldens reaktioner</i>	<i>1</i>
Arbetarmakt	3
<i>Manifestation för Palestina, mot Israels bombningar</i>	<i>3</i>
<i>Försvara Gaza! Besegra sionisterna! Stöd palestiniernas befrielsekrig!.....</i>	<i>4</i>
Internationalen	5
<i>Gazas sjukhus vädjar om hjälp.....</i>	<i>5</i>
<i>Öppet brev till Stefan Löfven</i>	<i>7</i>
Offensiv	8
<i>Stoppa Israels krig!.....</i>	<i>8</i>
<i>Proteststorm mot Löfven.....</i>	<i>11</i>
<i>Proteststorm mot Israels krig.....</i>	<i>12</i>
<i>Israels terrorkrig väcker chock och vrede.....</i>	<i>14</i>
Proletären.....	17
<i>Israelisk terroroffensiv mot palestinska folket.....</i>	<i>17</i>
<i>Israel ljög om kidnappade tonåringar</i>	<i>18</i>
<i>Fördöm Israels krig.....</i>	<i>18</i>
<i>Terror mot Gazas folk.....</i>	<i>19</i>
<i>"Israel krigar mot freden"</i>	<i>20</i>

Arbetaren

Bombräder mot civila områden i Gaza

Esteban Calderón

Arbetaren 9/7 2014

Efter den senaste tidens ökade spänningar och våldsutbrott mellan israeliska säkerhetsstyrkor och palestinier inledde Israel sent under tisdagskvällen ett omfattande militärt angrepp på mål i Gazaremsan. Operationen, som går under namnet "Protective Edge", är nu inne på sitt andra dygn.

Konflikten mellan Israel och de palestinska områdena förvärras nu för varje timme som går och är den allvarligaste på flera år. Under tisdagen började det israeliska flygvapnet bomba mål i Gazas utkanter, samtidigt som Israel omedelbart kallat in 40 000 reservister. Framåt natten och under morgonen har bombningarna intensifierats.

Människorättsaktivisten Mahmoud Abu Rahma vid Gazabaserade organisationen Al-Mezan Center for Human Rights säger till Arbetaren att de senaste tolv timmarnas allvarliga eskalering av israeliska bombräder nu allt mer riktas mot civila områden.

– Med början i gryningen idag har israeliska flyg börjat bomba inne i tätbefolkade områden i Gaza. Just nu har vi verifierat ett 40-tal bombade hus inne i Gaza, 35 dödsoffer, däribland 7 barn och 3 kvinnor. Dessutom kan vi i nuläget bekräfta att 297 personer skadats, av dem 71 barn och 70 kvinnor. Det stora flertalet offer är civila och vi ser i nuläget inget slut på aggressionen. Det är krigsbrott som pågår, säger han.

Enligt Mahmoud Abu Rahma inleddes de värsta bombningarna i gryningen, vid femtiden, när det stora flertalet av Gazaborna inledde sin dagliga fasta under pågående Ramadan.

– Vi vet inte varför de värsta bombningarna började just då. Klart är att bomningarna nu har skapat stor ilska och rädsla, men även en ökad solidaritet bland palestinier över hela de ockuperade områdena, säger han.

Bakgrunden till det nu eskalerande våldet är kidnappningen av tre israeliska tonåringar den 12 juni. Pojkarna hittades mördade den 30 juni, och några dagar senare kidnappades och mördades en 16-årig palestinsk pojke som hämnd. Morden ledde till snabbt ökade spänningar mellan palestinier och israeler. Mahmoud Abu Rahma menar dock att det egentliga syftet med den nya militära operationen är att splittra palestinierna.

– De vill förstöra enighetsavtalet som slöts mellan Hamas och Fatah, därför ser vi återigen dessa krigsbrott mot palestinierna. Inte bara bombningarna här i Gaza, i de ockuperade områdena har palestinier dödats och hundratals har gripits den senaste tiden, säger han.

Israels anfall väcker omvärldens reaktioner

Esteban Calderón

Arbetaren 18/7 2014

Den senaste veckans allt intensivare israeliska bombningar av befolkningen på Gazaremsan, natten mot fredagen följda av ett markangrepp, har väckt starka reaktioner runt om i världen. Trots växande kritik vägrar Israel avsluta sin militära operation.

Samtidigt som Israels anfall mot Gaza fortsätter kommer allt fler rapporter om en ökad solidaritet med den utsatta civilbefolkningen. Al Wafa-sjukhuset i centrala Gaza har i ett pressmeddelande informerat om att sjukhusets internationella frivilligarbetare från USA,

Spanien, Sverige, Venezuela, Frankrike, Storbritannien, Australien och Nya Zeeland vägrar lämna sjukhuset, trots varningar från den israeliska militären om ett förestående angrepp.

– Israeliska militären ringde i natt (natten till onsdag) till sjukhusets chef och beordrade en evakuering, men vi utlänningar som jobbar här har bestämt oss för att vara kvar. Även under morgonen ringde de och beordrade en evakuering, säger 23-årige Fred Ekblad, aktivist från organisationen International Solidarity Movement, ISM, till Arbetaren.

Enligt Fred Ekblad har den gångna natten kännetecknats av en ökad artilleribeskjutning från stridsvagnar vid gränsen. Redan har sjukhusets fjärde våning träffats av missiler och situationen blir alltmer problematisk.

– Vi har patienter i enormt behov av rehabilitering och vård här som inte kan ta vägen någonstans, därför är vi kvar. Förhoppningen är att vår samlade frivilliggrupps internationella status kan ge dessa något slags skydd. Vi håller ständig kontakt med UD, säger han.

Enligt Fred Ekblad har Röda korset och FN:s världshälsoorganisation WHO nu gått in som medlare mellan sjukhuset och israeliska militären och han hoppas att det leder till att angreppen mot sjukhuset upphör. Även utanför regionen har kritiken växt. Amnesty International kräver vapenembargo och att FN tillsätter en internationell utredning av bombningarna i Gaza. Bombningarna har lett till solidaritetsyttringar runt om i världen den gångna helgen. I lördags hölls demonstrationer mot Israels krigföring på flera platser – däribland London, New York, Paris, Los Angeles, Santiago och New Dehli. I Frankrike, som har en betydande arabisk befolkning, fick demonstrationerna till följd att landets president Francois Hollande öppet krävde ”återhållsamhet” från Israel, detta efter sammandrabbningar mellan pro-palestinska och pro-israeliska grupper i Paris, rapporterar *The Guardian*.

I Sverige hölls stöddemonstrationer i bland annat Stockholm, Göteborg, Uppsala, Umeå, Västerås, Borås och Helsingborg. Under veckan har Aktionsgruppen på KTH för bojkott av Israel krävt att svenska universitet avbryter allt samarbete med israeliska institutioner. Situationen i Gaza har även fått en intern konflikt inom Socialdemokraterna att blossa upp, detta efter att partiets ordförande Stefan Löfvén på Facebook bland annat uttalat att ”Israel har självfallet rätt att försvara sig”. Kommentaren ledde till en twitterstorm på nätet, men under veckan har Stefan Löfvén gått ut med att han trots kritiken står fast vid sitt inlägg.

Sent på torsdagskvällen offentliggjorde Israel att dess militära styrkor inlett en omfattande markoffensiv mot Gaza med mark-, luft-, och sjöstridskrafter. Samtidigt kom ett uttalande från israeliska regeringen om att man förberett landets militär för ytterligare utvidgning av markoperationerna. Enligt uppgifter från tidningen Haaretz har Al Wafa-sjukhuset strax före midnatt träffats vid anfallet och ett okänt antal personer i sjukhuset har skadats. Under tidiga fredagsnatten stod det även klart att regeringen nu godkänt inkallelsen av ytterligare 18 000 nya reservister för tjänstgöring. I och med detta deltar nu 60 000 israeliska soldater i angreppet mot Gaza.

Arbetarmakt

Manifestation för Palestina, mot Israels bombningar

Jens-Hugo Nyberg

Arbetarmakt 12/7 2014

Omkring 1000 personer visade sitt stöd för Palestina

Som vanligt när Gaza bombas så har vi de senaste dagarna kunnat se en massa liberaler och andra borgare som på olika sätt har försökt urskuldra Israels grova krigsförbrytelser. Påståenden som "situationen är komplicerad" eller " Hamas är också våldsamma" är visserligen i sig korrekta, om än banala (alla situationer är komplicerade), men i detta sammanhang används de vanligtvis för att försöka ta udden av kritik mot Israels krigspolitik.

I vanlig ordning är det dock också många som vägrar att i likhet med det liberala kopplet acceptera och ursäkta vad som händer, utan istället protesterar. Idag, lördagen 12 juli var det manifestationer i flera städer i solidaritet med Palestina och i protest mot Israels angrepp. På Medborgarplatsen i Stockholm dök omkring 1000 personer upp och stämde högljutt upp i slagord om stöd till Palestina och att bojkotta Israel. Stämningen var god, det vill säga arg snarare än uppgiven. Däremot kändes det förmodligen lite ovant för poliserna att de denna dag inte kunde gripa Dror Feiler, då han var en av talarna.

En timme före Palestinamanifestationen hölls ett möte i solidaritet för fängslade arbetaraktivister i Iran, också det på Medborgarplatsen. Reza Shahabi har hungerstrejkat i 40 dygn för att få sina mänskliga rättigheter, och Behnam Ebrahimzadeh befaras vara utsatt för tortyr i den ökända förhørs- och isoleringsavdelningen 209 i Evin-fängelset i Tehran. Den stalinistiskt sinnade delen av vänstern brukar som bekant inte vara så intresserad av att kritisera den

blodiga arbetar- och kvinnofientliga diktaturen i Iran, då de är rädda att det skulle kunna gynna USA. Då Arbetarmakt anser att arbetarkamp är en betydligt viktigare faktor för att bekämpa imperialismen än vilka regimer som för tillfället står i konflikt med de dominerande imperialistmakterna, ger vi vårt fulla stöd till de iranska arbetarnas kamp mot regimen.

Försvara Gaza! Besegra sionisterna! Stöd palestiniernas befrielsekrig!

Arbetarmakts arbetsutskott

Arbetarmakt 18/7 2014

Israel inledde sin markoffensiv mot Gaza på kvällen svensk tid torsdag den 17/7. Det kom inte som någon överraskning. Ända sedan kidnappningen och dödandet av de tre tonåriga israelerna har Israel tappat upp sina attacker mot Gaza. Först framställde de sin aggression som en polisutredning. När de tre döda ungdomarna väl hittats gick inte det längre. Då började de prata om självförsvar med hänvisning till raketattacker från Gaza mot Israel.

I verkligheten har Israel på ett synnerligen brutalt sätt använt kidnappningen och raketattackerna som en förevändning för att ändra på styrkeförhållandena ännu mer till sin fördel. På kort sikt handlar det inte om att driva bort det sista palestinierna utan snarare om att försvaga framförallt Hamas och om att knäcka motståndsviljan för att i en framtida omgång av förhandlingar under amerikanskt överinseende ytterligare kunna marginalisera palestinierna. På lång sikt hägrar förstas visionen om ett Storisrael på resterna av det som en gång var Palestina.

Det är dessa målsättningar som förklarar israelernas grymhet mot civilbefolkningen på Gaza. Sionisternas strategier tänker sig att förstörd infrastruktur och terror mot civilbefolkningen kommer att leda till missnöje med Hamas och överhuvudtaget allt motstånd. Man vill visa att övermakten är för stor och att det inte går att vinna och på så sätt underminera alla krafter som står för kamp mot Israels ockupations- och apartheidpolitik. Precis som alla kolonialmakter vill Israel ha "realistiska" ledare som går att "tala med förnuftigt" som motpart bland de erövrade.

Politiska riktningar testas av stora kriser och vändpunkter i kampen. Händelserna på Gaza just nu är en vattendelare. Socialdemokraternas ledare Stefan Löfven har redan visat vilken sida arbetarrörelsens byråkrati står på när det verkligen gäller. Precis som alltid de senaste hundra åren står de på den härskande klassens sida och stöder deras krig och plundringar. Vänstern till vänster om socialdemokratin har här en möjlighet att agera som antiimperialister och internationalister.

Reaktionerna hittills har från vänstern som regel handlat om att fördöma Israels kriminella övergrepp. Det är bra. Men det räcker inte. Vädjanden om medmänsklighet har aldrig fungerat hittills när det gäller att slå tillbaka kolonialmakter. Det var inte så fransmännen besegrades i Vietnam och Algeriet till exempel. Framförallt var det inte så amerikanerna gjorde sig fria från briterna, vilket förtjänar att påpekas när USA själva har blivit en förtryckande makt. Att vädja till FN eller något "världssamfund" är totalt meningslöst eftersom både FN och världen kontrolleras av imperialisterna.

Det finns i grunden bara tre saker som kan rädda folket på Gaza och i Palestina nu. Det första är ett framgångsrikt militärt försvar mot Israel. Palestinierna har olika beväpnade organisationer med lång erfarenhet av att slåss mot israelerna. En del av dessa är socialistiska andra är snarare islamister. I nuläget bör alla organisationer som bekämpar sionisterna med vapen i hand stödjas. I klartext bör socialister stödja att palestinska organisationer lyckas döda och slå ut så stora delar av den israeliska armén som möjligt. Eftersom det nu råder krig så är civila

dödsoffer oundvikliga – det ligger tyvärr i krigets natur. Om antiimperialismen, antikolonialismen och den internationella solidariteten ska vara konsekvent i den här situationen så måste varje idé om att bara palestinierna ska räkna civila dödsoffer tillbakavisas. Precis som kämpande koloniala folk visade under 1900-talet så hanteras inte sådana här situationer genom snällhet, utan genom revolutionära befrielsekrig där även civila liv ofrånkomligen offras på motståndarsidan. Det moraliska ansvaret för kommande dödsoffer bland civila israeler måste helt och hållet placeras hos den israeliska statens ledning och hos den härskade klass som denna stat tjänar. Om det inte vore för deras etniska rensning och massmord så skulle civila israeler inte utsättas för några raketer eller självmordsbombningar, vilket bara är den svaga partens (måhända otaktiska) sätt att göra motstånd.

Det andra, och viktigaste just nu, som behövs är ett allomfattande folkligt uppror mot Israel. Det behövs en tredje Intifada. Hamas och andra grupper ska absolut stödjas i rent militära termer (men givetvis inget politiskt stöd, vi är motståndare till deras reaktionära målsättningar för religiösa lagar osv.) Men en militär apparat i ett sådant underläge som den palestinska behöver mer än någonsin styrkan hos de förtrycktas militanta kamp, och vice versa. Det vore oerhört om Västbanken och Jerusalem kunde resa sig och komma till Gazas undsättning med hjälp av militanta massdemonstrationer, blockader och strejker. Men det är inte nog. Arbetarklassen och alla förtryckta i hela världen borde omedelbart gå ut i omfattande kamp till stöd för Gaza. Varje israelisk ambassad borde belägras och även stormas. Det krävs massdemonstrationer mot imperialistiska ledare som stödjer Israel, strejker, blockader av israeliskt gods och bojkotter av israeliska varor. Apartheidstaten måste isoleras. Det ska göra ont på hemmaplan att stödja sionisterna.

Det tredje som behövs, och som kommer att vara avgörande på lång sikt, är att splittra Israel längs klassgränserna. Hela sionismen och alla dessa krigsprojekt har hela tiden handlat om att gynna den härskande klassen i Israel. De judiska arbetarna skulle tjäna på att göra sig av med dessa utsugare och krigsförbrytare och istället leva i harmoni med de palestinska arbetarna och det palestinska folket. Men för det måste dagens Israel försvinna och ersättas med ett sekulariserat, demokratiskt och socialistiskt Palestina med lika rättigheter för palestinier, judar och alla andra som bor där. Det viktigaste steget här och nu i den riktningen är att ge fullt stöd åt motståndskampen på Gaza.

Internationalen

Gazas sjukhus vädjar om hjälp

Fred Ekblad

Internationalen 16/7 2014

Gazas största sjukhus har den senaste tiden tagit emot hundratals personer som skadats i Israels flygattacker. Nu vädjar sjukhusets generaldirektör till Sverige och omvärlden om hjälp. - Jag ber alla människor, alla samhällen, hela världen, att stoppa Israels aggression som dödar våra barn, kvinnor och äldre. Mitt budskap till alla länder är: hjälpa oss med medicin, engångsartiklar, bränsle och delar till vår utrustning. Alla våra sjukhus är i samma situation och vi kan inte ta hand om de allvarligt skadade, säger Nasr Altatari, sjukhusdirektör på Shifa Medical Complex i Gaza

Sjukhusen i Gaza har inte tillräckligt med resurser för att rädda de allvarligt skadade. Jag har själv sett hur ambulanser, taxibilar och privata bilar kommer rusande till akutavdelningen med skadade och att det inte ens finns bårar att bära in dem på, vilket generaldirektören också berättar oroad. De som inte har benen kvar eller ingen möjlighet att gå, blir burna i famnen av sjukhuspersonal och volontärer, de andra får kämpa själva för att komma in. Israels blockad

mot Gaza innebär att det inte släpps in tillräckligt med bränsle, något som syns tydligt inne på sjukhusen då det inte finns tillräckligt med el från generatorerna. Alltså finns det inte el till maskinerna och verktygen som behövs för att rädda liv.

Sjukhusdirektören Nasr Altatari läser listan på de resurser som sjukhusen saknar.

25 av de viktigaste medicinerna är slut och 52 procent av alla engångsartiklar är slut enligt direktören.

- Situationen är katastrofal. Det kommer inte dröja många dagar innan alla resurser är slut och sjukhusen kommer bara innehålla svårt skadade och personal som inte kan hjälpa dem, det kommer inte finnas någon egentlig vits med att komma hit om vi inte får in vad vi behöver, säger Nasr Altatari.

Över 1 400 palestinier har skadats och närmare 200 dödats sedan flyganfallen inleddes i förra veckan, enligt Gazas hälsodepartement. Detta är ett resultat av de tusentals ton sprängmedel som Israel har attackerat hela Gaza-remsan med. Israel har genomfört omkring 1 500 attacker mot mål i Gaza, uppger den israeliska armén enligt AFP.

- Nätterna är dock värst, säger Hala Alnaji, 26, palestinska i norra Gaza som uttrycker sin oro inför den kommande natten.

Israels försvarssystem "Iron Dome" har skjutit ner 90% av de raketer som avlossats från Gaza som skölden har uppfattat som hot mot bebyggda eller strategiska områden. Några har dock tagit sig igenom och nått städer som Jerusalem och Tel-Aviv, enligt en talesperson från IDF. Men bara ett israeliskt dödsoffer har rapporterats. En man har avlidit efter en raketattack mot Erez, en gränspassage mellan Israel och Gaza, enligt israeliska armén. Den 38-årige mannen ska ha befunnit sig vid gränsen för att leverera mat till soldaterna, enligt uppgifter till AFP.

Fred Ekblad
mänsklig sköld i Gaza City

Öppet brev till Stefan Löfven

Samaa Sarsour

Internationalen 16/7 2014

Svensk-palestiniern Samaa Sarsour skriver ett öppet brev till Stefan Löfven efter socialdemokratens Facebookinlägg om den senaste konflikten mellan Israel och Palestina.

Hej Stefan,

Det första som slog mig när jag läste ditt senaste inlägg på Facebook var: Olof Palme ligger säkert och vrider sig i graven just nu.

Stefan Löfven, du kan bli Sveriges nästa statsminister om Alliansen förlorar valet i september. Förvisso har jag tappat förtroende för den nya Socialdemokratin sedan lång tid tillbaka men ditt uttalande kommer definitivt göra så att ni inte får min röst i valet.

Det är synd när politiker inte vågar vara autentiska i sitt agerande och rättvisa i sina uttalanden. Om det var någon partiledare jag hade förväntat mig mer utav så var det faktiskt dig, Stefan. Men nu verkar du blunda för sanningen av någon konstig anledning. Eller så är du bara jäkligt rädd för att bli stämplad som antisemit ifall du går för hårt på Israel. Precis som jag och många andra blir när vi kritiserar Israel som statsapparat. Löfven, du tjänar mer på att våga vara rättvis. Låt mig ge dig en snabb överblick av grundproblemet.

Israel har i 66 år ockuperat det palestinska folket, fördrivit oss från våra hem och till följd av detta finns nu minst 6 miljoner palestinska flyktingar runtom i världen. Antalet har dessutom ökat i samband med Syrien-kriget. Det är bland annat därför som jag själv som tredje generationens flykting befinner mig i Sverige.

Israel använder sig utav konfiskering av hus, mark och jordbruk. De använder våld och tortyr mot civila, såväl barn som vuxna. Har checkpoints som hindrar människor från att röra sig fritt i sina egna områden och bygger illegala bosättningar dit bosättare från bland annat Europa kommer och gör livet till ett helvete för palestinerna. Israel har byggt en milslång mur som är tusen gånger värre än Berlinmuren, i syfte att separera människor ifrån varandra. Luktas inte detta rasism och i synnerhet Apartheid, anser du?

Löfven, varför inte gå tillbaka till Socialdemokratins ursprungliga anda. Den tiden då ni verkligen stod upp för de förtrycktas rättigheter och för allas lika värde? Eller anser du att palestinskt blod inte är lika rött som ditt?

Gör om, gör rätt Löfven! Kräv av Israel att upphöra med sin folkrättsvidriga ockupation och gör slut på det rasistiska system som Israel har byggt upp och dagligen utvecklar. Kräv att krigsförbrytare genom Israels historia ställs inför rätta i internationella domstolen i Haag! Kräv av Sverige att kalla hem den svenska ambassadören och låt Sverige skicka hem den israeliska ambassadören som en protest mot de senaste dagarnas massaker som Israel har begått på det palestinska folket i Gaza.

Jag försvarar inte Hamas raketbeskjutningar men någonstans måste du och alla andra världsledande politiker ställa er frågan: vad är det som gör att Hamas skjuter raketer mot Israel? Man måste också jämföra vilka skador våldet gör. Våld är aldrig lösningen men det våldet som Israel brukar är oproportionerligt mot Hamas raketbeskjutningar. Följ statistiken

som förs över antalet döda sedan Israel började sin operation "Protective Edge" för 6 dagar sedan.

FN-organet OCHA släppte en lägesrapport om situationen i Gaza den 12 juli 2014. I den redovisas att dödssiffran över palestinska offer är 126 varav minst 27 är barn. Antalet skadade rapporteras 910 varav 230 är barn och 270 är kvinnor. 750 palestinska hem har totalt förstörts och 7500 palestinier är nu hemlösa. Rapporten uppger vidare att 400 000 människor inte har någon elektricitet på grund av skadorna som Israel har orsakat i samband med de hårda attackerna mot Gaza.

Låt oss då jämföra dessa siffror mot antalet döda israeler, inga dödade. Antalet skadade? Två lindrigt skadade. Antalet raserade israeliska hem? Noll. Antalet hemlösa israeler? Absolut inga som har orsakats av några raketbeskjutningar.

OCHA kommer att släppa en ny lägesrapport idag den 14 juli och både du och jag vet att dessa siffror har stigit avsevärt.

Utifrån denna FN-rapport undrar jag hur du Stefan kan lägga ansvaret på ett ockuperat folk och skuldbelägga dess demokratiskt valda ledare? När ska omvärlden sluta se palestinska liv som skördas som mer än en siffra? Stefan, du ska veta att jag är glad att inga israeler har mist sina liv men jag sörjer varje palestinsk bloddroppe som går till spillo. Det borde du också göra.

Så kom igen nu, Stefan Löfven. Visa vilken medmänniska du är och att du menar allvar med dina bärande politiska värderingar. Övertyga mig på nytt varför du ska vinna min röst. Gör som ni gjorde i Sydafrika. Bojkotta Apartheid – Bojkotta Israel!

Fredshälsningar,

Samaa Sarsour,

Svensk-Palestinier

Stockholm 14 juli, 2014

Offensiv

Stoppa Israels krig!

Ammar Khorshed

Offensiv 10/7 2014

Här är utdrag ur artiklar av Tnuva't Maavak Sozialisti/Harakat Nidal Eshtaraki (Socialistiska kamprörelsen, CWI i Israel och Palestina). De är skrivna i början av denna vecka [kring 7 juli].

Efter att denna artikel publicerades har den israeliska regeringen lanserat en serie flyg-angrepp och bombardemang mot den belägrade befolkningen i Gaza under namnet operation "Skyddande egg". 400 raketer och 400 ton sprängmedel har fällts över Gaza och dödat minst 60 personer.

Israels premiärminister Netanyahu och andra ministrar kände sig tvingade att fördöma det förfärliga mordet på den palestinska tonåringen Mohammad Abu-Khdeir från östra Jerusalem, men de faller krokodiltårar

Den tragiska utvecklingen under de senaste veckorna speglar i första hand Israels fortsatta repressiva ockupationspolitik i de palestinska områdena och deras aggressiva program för judiska bosättningar.

Netanyahu och andra representanter för de styrande partierna, som vill ha ett medel för att dölja sina misslyckanden och de katastrofala konsekvenserna av sin politik, är anstiftarna av de israeliska nationalisternas hämnd i form av det brutala mordet på tre israeliska ungdomar vars kroppar hittades den 30 juni. Denna regering, som är på storföretagens och bosättningsarnas sida, kämpar nu för att upprätthålla kontrollen över den händelseutveckling som de själva är ansvariga för.

En serie rasistiska attacker i Jerusalem utförda av högerextrema israeliska nationalisterna mot palestinska arbetare och fotgängare – däribland mordet på Abu-Khdeir den 2 juli – utlöste en våg av ilska, protester och upplopp i de palestinska samhällena i delar av Israel – den mest utbredda proteströrelsen bland araber i Israel på flera år. Det har också varit gemensamma protester och demonstrationer av judar och araber i Jerusalem, Tel Aviv och Haifa mot de högerextrema attackerna och regeringens provokationer.

Allt eftersom de palestinska protesterna sprids, har de israeliska medierna ivrigt bevakat de mest upprörande fallen av skadegörelse och attacker mot judar, medan de tonar ner bakgrunden till ilskan på gatorna, nämligen diskrimineringen, de rasistiska attackerna och ilskan mot ockupationen.

Genom den fortsatta ockupationen och blockaden av de palestinska områdena, den allvarliga diskrimineringen inom alla delar av samhället som de arabiska samhällena i Israel tvingas genomgå och anstiftningen till upptrappade rasistiska attacker, har regeringens politik skapat en krutdurk av ilska, som till viss del exploderar under den aktuella händelseutvecklingen. Palestinska ungdomar, vars framtid raderas av den israeliska högerregeringen, har gått ut på gatorna för att demonstrera sina känslor av utanförskap, frustration och ilska.

Statliga offensiver

Efter att ha uppmärksammat kidnappningen av de tre ungdomarna, utnyttjade Netanyahus regering den tragiska händelsen till att främja sin politiska agenda, skapa en atmosfär av nationalistisk propaganda och försöka splittra Fatahs och Hamas koalitionsregering i den palestinska myndigheten. Den israeliska underrättelsetjänsten påstår på förhand att de två mordmisstänkta – som ännu inte har tillfångatagits – är unga Hamasaktivister från Hebron. Hamas förnekade allt ansvar och det är möjligt att deras anhängare har agerat utan ledarnas vetskap och samtycke, eller att det är inte var Hamasmedlemmar som utförde morden.

Regeringen eftersträvar en militär kampanj för kollektiv bestraffning i de ockuperade områdena. Sju, främst unga, palestinier sköts ihjäl av den israeliska armén i razzior över hela Västbanken under den första dagen och minst nio dödades av flygbombningar på Gaza-remsan, inklusive ett barn.

Hot att förstöra påstått mordmisstänkta familjers hus samt beslutet att riva hemmet tillhörande en som skjutit ihjäl en polis nära Hebron, är brutala kollektiva bestraffningar mot släktingar som inte har dömts för något brott. I en av dessa attacker mot familjer, blev en en månad gammal baby skadad.

Rivningar kommer aldrig att ”avskräcka” terroristattacker; i själva verket visar erfarenheten att de sannolikt kommer att stärka motivationen till vedergällningshandlingar i de mest desperata delarna av det palestinska samhället. En sådan politik förs främst för att avleda uppmärksamheten från misslyckandet för Netanyahus regerings säkerhetsstrategi för att förebygga attacker. Liknande åtgärder har aldrig drabbat familjerna till dömda israeliska judiska mördare, som Baruch Goldstein, den högerterrorist som genomförde patriark-grottmassakern 1993 i Khalil/Hebron, dödade 29 och skadade mer än 120 palestinier.

Israeliska regeringarnas försök att "avskräcka" palestinska förövare från attacker, kidnappningar och raketskjutningar har hittills visat sig värdelösa. Tusentals har betalat med sina liv i händerna på de israeliska styrkorna, men inget verkligt problem har lösts. Alla "krig mot terrorismen" av storföretagens och bosättningsgarnas regeringar fram till idag har bara spillt mer blod och medfört en än mer komplicerad situation.

Under den första palestinska intifadan, 1987-1993, försökte den israeliska regeringen att stärka det islamistiska högerpartiet Hamas för att motverka de sekulära palestinska organisationerna, som krävde ett slut på ockupationen. Nu är regeringen i krig mot Hamas, vilket orsakar ofattbar sorg och lidande bland palestinier i Gaza i synnerhet, och lägger grunden för framväxten av nya reaktionära organisationer, däribland al-Qaida-liknande grupper.

Risk för upptrappning

Mot bakgrund av Ramadan, den regionala instabiliteten och internationellt tryck på Israel verkar det som att en majoritet av arméledarna och regeringen i detta skede skulle föredra att undvika en större militär upptrappning. Trots denna förbehållsamhet, har de beslutat att fullfölja ytterligare militära angrepp mot Gaza, inte minst för att framställa det som att de slår tillbaka mot den ökade raketbeskjutning från remsan.

Trupper har försatts i "beredskapsläge för upptrappning", mobiliserar längs gränsen mellan Gaza och en del reservister har kallats in. Dessutom har regeringen tillmötesgått några av kraven från minister Naftali Bennett och Yesharadet (för bosättningar), genom att främja en ny våg av bosättningsbyggande. Netanyahu talade om inrättandet av en ny bosättning uppkallad efter de mördade pojkarna och utnyttjar på så sätt deras död för att främja högerextrema bosättares politiska agenda.

Det finns en stor risk för att våldet trappas upp ytterligare under de kommande dagarna och veckorna, antingen till följd av militära attacker, polisens förtryck av protesterna, uppvigling eller ytterligare terrorattacker av individer och grupper. Särskilt högerministrarna Avigdor Lieberman och Naftali Bennett använder nationalistisk demagogi och uppvigling i sina rasistiska försök att mobilisera stöd, genom att utnyttja känslorna av chock och osäkerhet bland den judiska befolkningen. Båda argumenterar för en omfattande militär offensiv på Gazaremsan, med andra ord mer blodsutgjutelse som inte skulle lösa någonting, men orsakar ytterligare förluster av liv och trauma. Gazaborna skulle lida i särklass mest, men inte heller den israeliska allmänheten skulle undkomma blodsutgjutelse från raketattackerna.

Lieberman, som är utrikesministern, har deklarerat att hans partis allians med Netanyahus Likudparti är över på grund av oenigheten kring Gaza-politiken. Lieberman har också utnyttjat spänningarna för att återgå till att framföra idén om att med våld annektera arabiska samhällen i Israel. Han vill inte erkänna rätten för palestinska medborgare i Israel och vill inte att dessa samhällen demokratiskt ska kunna besluta om att gå med i en palestinsk stat i framtiden. Snarare är hans mål ett Israel utan någon betydande palestinska minoritet.

Något som återspeglar de starkt motsatta uppfattningarna och oron bland den israeliska eliten är den tidigare Shin Bet-chefen (israeliska säkerhetstjänsten) Yuval Diskin, som i ett Facebook-inlägg i fredags klandrade regeringen för "den snabba försämringen av säkerhets-situationen" och attackerade "illusionen att allt kan lösas med lite mer våld, illusionen att palestinerna kommer att acceptera allt som vi gör mot dem på Västbanken utan att svara, trots sin ilska, frustration och försämrade ekonomiska situation, illusionen att det internationella samfundet inte kommer att införa sanktioner mot oss, att Israels frustrerade arabiska medborgare inte i slutändan kommer att gå ut på gatorna över den bristande hanteringen av deras problem och att den israeliska allmänheten undergivet kommer att acceptera regeringens

inkompetenta svar på de sociala klyftorna, som deras politik bara har förvärrat. När korruptionen fortsätter att äta bort upp allt som är bra, och så vidare och så vidare.”

Han varnade för att även om lugnet återkommer, ”kommer de brännbara ångorna i luften inte att försvinna och om vi inte skingra dem kommer det att uppstå en ännu allvarligare situation”.

Utveckla protesterna

Desperat skadegörelse och nationalistiska attacker mot civila av en liten minoritet av demonstranterna kommer inte att bidra till att åstadkomma en förändring av regeringens politik och förbättringar för unga palestinier. Sådana gärningar fjärrar de vanliga människorna, som blir drabbas av dem, och de används av regeringen som en ursäkt för hårdare förtryck mot demonstranter i namnet av ”nolltolerans”.

Men omfattningen av de palestinska protesterna i Israel tyder inte bara på frustrationen och ångesten, men också att det finns en bredare kamp mot storföretagens och bosätternas regering, mot attackerna på palestinerna och mot ockupationen. Denna kamp kräver byggandet av en större demokratiskt organiserad proteströrelse för judar och araber, med ett program och handling för att på allvar utmana den israeliska regeringen och den yttersta högern.

Inrättandet av aktionskommittéer i de samhällen där demonstrationerna äger rum kan bidra till att organisera och stärka kampen, inklusive demokratiskt organiserat självförsvar mot statligt förtryck för att förhindra att protesterna faller in i destruktiva upplopp och nationalistiska fysiska angrepp. Dessa kommittéer skulle kunna utveckla en rad krav, bland annat kraven på fred och att lösa sociala missförhållanden, som skulle kunna mobilisera ett brett lager av judar och araber i gemensamma demonstrationer samt inkludera arbetarkommittéer och studentorganisationer.

Många israeler avskyr extremhögerens barbari och har fått nog av regeringens politik, som bara har fört med sig ytterligare våld i den nationella konflikten medan den sociala krisen i Israel fördjupas. En ny Knesset Channel-mätning visar på ett stigande stöd för det Socialdemokraterna och partiet Meretz, vilket visar att trots den nuvarande nationalistiska reaktion är delar av den israeliska allmänheten intresserade av partier som uppfattas vara vänster.

Opinionsundersökningar fortsätter indikera att en majoritet av den israeliska befolkningen stöder en avveckling av bosättningarna och ett slut för ockupationen. Socialist Struggle Movement (CWI i Israel och Palestina) kämpar för bygget av ett nytt kämpande parti för arbetare, judar och araber, för att främja alla arbetstagares intressen och för att lägga fram ett tydligt socialistiskt alternativ till den tragiska framtid som är oundviklig under kapitalisterna och den nationalistiska högern.

Proteststorm mot Löfven

Per-Åke Westerlund

Offensiv 16/7 2014

På tisdag eftermiddag den 15 juli hade 188 palestinier, varav 30 barn, dödat av de israeliska bombattackerna mot Gaza. Över 1400 människor var skadade. Israels premiärminister Netanyahu hotar i det läget med en upptrappning av kriget.

Gaza har ockuperats och satts i blockad av Israel i snart 50 år. De som nu utsätts för bombregnet från de israeliska attackplanen har inget skydd. På några dagar har 17000 personer flytt från norra Gaza.

Politiker världen över uttalar sig pliktskyldigt för eldupphör, men står stabilt på Israels sida.

Samtidigt växer opinionen världen över för ett stopp på Israels krig. Socialdemokraternas ordförande Stefan Löfven mötte därför massiv kritik för sitt uttalande att Israel "har självfallet rätt att försvara sig". Som om bombkriget mot Gaza skulle vara "försvar".

"Det är bra att Stefan Löfven får kritik för sin ängsliga hållning inför det pågående israeliska militära angreppet", skrev Dror Feiler och Ann Inghe, i Ship to Gaza, i ett debattinlägg. De polemiserade också mot de som påstår att Israel inte alls upprätthåller en blockad mot Gaza:

"Blockadpolitien berövar Gazaborna rent vatten, försörjningsmöjligheter, sjukvårdsresurser, omvärldskontakter och framtidshopp."

I Israel finns en stark opinion mot kriget från både palestinier och judar, som genomfört flera demonstrationer. Samtidigt utnyttjar krigshökar, som utrikesminister Avigdor Lieberman, oron i Israel för att driva på för en markinvasion av Gaza.

Situationen står och väger och kan förvärras ytterligare. Arbetare och gräsrotter kan bara lita på sin egen kamp och organisering. De palestinska massorna behöver bygga egna gräsrotsorganisationer, som demokratiskt kan organisera försvar och ta offensiva initiativ till masskamp – exempelvis mot blockaden och markbeslag.

I Israel, som såg massprotester med 100 000-tals människor år 2011, behövs ett nytt arbetarparti för att stödja rörelsens krav på bostäder, service, löner etc.

Genom att bygga nya massarbetarpartier och rörelser i regionen kan storföretagens och militärens dagordning, som drivs av de kapitalistiska partierna, utmanas och kastas ut, och socialistiska idéer kan börja få fäste. Det kommer att vara vägen till att bygga ett socialistiskt Palestina och ett socialistiskt Israel som en del av en socialistisk konfederation i Mellanöstern, vilket lägger grunden för en framtid utan krig, terror och fattigdom

Protester mot kriget

- Den 2 juli deltog cirka 1 000 personer i en demonstration i centrala Jerusalem
- Nästa dag samlades över 1 000 demonstranter i Habima Square i Tel Aviv, som också protesterade emot regeringens hets och ockupationen.
- Den 5 juli demonstrerade 300 judar och araber i centrala Haifa, som svar på en demonstration två dagar innan med 30 högerextrema demonstranter som bar på en skylt med texten "död åt araberna". En av talarna, Shay Galy från Socialist Struggle Movement, menade att regeringen under de misslyckade så kallade fredssamtalen "på mindre än nio månader har godkänt byggandet av 13 000 nya bostäder i bosättningarna, förstört över 500 [palestinska] bostäder på Västbanken och i östra Jerusalem, dödat 61 palestinier och såradat 1 100". Han fortsatte med att lyfta kraven: "Nej till militära attacker i Gaza och nej till det fortsatta förtrycket på Västbanken och i östra Jerusalem. Ja till verklig och likvärdig säkerhet för palestinier och israeler."
- En av de tre dödade israeliska tonåringarnas familj fördömde offentligt mordet på unga palestinska Abu-Khdeir och kontaktade hans familj för att ge sina kondoleanser. Samtidigt gick palestinier från Hebronområdet till samma religiösa judiska familjs hus (som inte är i en bosättning) för att beklaga sorgen.
- Den 10 juli stoppade israelisk polis en fredsdemonstration med palestinier och israeler, i Jerusalem.

Proteststorm mot Israels krig

Therese Svensson

Offensiv 18/7 2014

Närmare två tusen människor samlades på Medborgarplatsen i Stockholm lördagen den 12 juli för att protestera mot Israels ockupation av Palestina och den senaste veckans brutala bombattacker mot Gaza.

Första talare var Dror Feiler (V), aktivist och drivande i organisationen Ship to Gaza. Feiler är själv född i Israel och har under lång tid varit aktiv i kampen mot Israels ockupation av Palestina. Han påpekade tidigt i sitt tal att han vägrar acceptera eller se på när Israels regering begår folkrättsbrott. Han menade även att allmänheten måste sätta press på Sveriges politiker inför valet.

– **Ni som är** palestinier kallas för extremister! Men de som är riktiga extremister står inte här. De som är extremister bombar Gaza, sa Feiler. Ordförande för Palestinagrupperna i Sverige, Anna Wester, krävde också i sitt tal att den svenska regeringen måste agera.

– Våra politiker låter oss tro att de står maktlösa. Det är inte sant. Vi måste kräva att omvärlden inför sanktioner mot Israel. Det måste bli ett slut på blodbadet i Gaza, ockupationen och apartheid i Palestina.

Riksdagsledamot Mehmet Kaplan (MP) talade bland annat om hur den sittande regeringen ställer sig bakom Israel i konflikten. Han gav som exempel när FN 2011 hade en omröstning i huruvida Palestina skulle tillhöra FN-organet UNESCO.

– **Av 194 länder** röstade bara 14 länder emot detta. Sverige var ett av dem. Sveriges regering håller Israel bakom ryggen i denna ockupation! Jag uppmanar alla som är samlade här idag att aldrig bli tysta.

Tal hölls även av Amne Ali riksdagskandidat (S), Amany El Gharib (Fi), Victor Samaina från Jerusalem Kommittén, Alexander Josef Suliman från SSU Stockholm & Palestinska Föreningen i Stockholm.

Utöver talen lästes poesi och musik spelades. Bland annat sjöng duon Mary y Pepe två sånger av den chilenska trubaduren Victor Jara, som själv blev mördad under militärkuppen i Chile 1973.

Offensiv talade med en av demonstrationsdeltagarna, Rana Qadri.

– Jag är själv Palestinier. Min pappa är född i Palestina. Han säger att Palestina är hans land och att det som händer idag inte är rätt. Jag vill höja min röst idag för hela världen är tyst. Kanske inte vanliga människor men politiker är tysta. Pengar och makt är större än det palestinska folket.

–Det går inte att vara tyst längre, jag hoppas att folk fortsätter att säga ifrån. Och att folk ser sanningen i vad som händer, för även media är ju väldigt förvrängt. Exempelvis att istället för att skriva att Israel har bombat Gaza skriver man att Israel attackerat Hamas. Det är inte sant, offren är småbarn som får sina huvuden bortsprängda. För mig är det viktigt att den riktiga sanningen kommer ut och då kommer fler och fler att säga ifrån. Jag tror på ett slut på det här men om det händer under min livstid vet jag inte. Men jag måste tro att det finns ett slut.

Den stora uppslutningen på demonstrationen markerade ett kraftigt stöd för Palestina och en stark ilska riktad mot staten Israel. Flera talare uppmanande allmänheten till bojkott av israeliska produkter och talkörerna ljöd: ”Bojkotta Israel”.

En bojkott kan om möjligt stilla ens eget dåliga samvete men hur mycket det påverkar Israels offensiv mot Palestina är ifrågasättbart. Det behövs stora uppslutningar till demonstrationer, och människor världen över måste förena sig i en massiv internationell kamp mot Israels krig och imperialismen.

Det här är ingenting nytt. Våld är en del av vardagen i Palestina, och ockupationen har pågått sedan sextiotalet. Kampen mot Israel måste fortgå så länge som våldet, ockupationen och apartheid i Palestina fortgår. Lördagens demonstration visade på att det finns en kampvilja och ett stort stöd till Palestina. Men när vi rullade ihop våra banderoller och gick hem fortsatte bomberna att släppas över Gaza och på lördagsnatten dog ytterligare 56 personer, vilket gjorde lördagen till den blodigaste natten hittills under denna vecka.

Israels terrorkrig väcker chock och vrede

Judy Beishon

Offensiv 18/7 2014

De 1,8 miljoner som bor i den omringade och blockerade Gazaremsan har brutalt bombarderats från luft, hav och land. Det grymma kriget på denna tätbefolkade kustklav betraktas återigen med chock och ilska av människor världen över.

När detta skrivs den 14 juli hade de israeliska styrkorna genomfört 1 474 attacker mot mål i Gaza och släppt 1 500 ton sprängämnen, inom loppet av en vecka. Skadorna som orsakats är fasansfulla, med över 180 döda Gazabor, fler än 75 procent av dem civila och åtminstone 32 av dem barn, enligt FN.

Drygt 1 100 har skadats och många tusentals traumatiserats. Stora familjer som äter sina Ramadanmåltider efter solnedgången har lidit ofattbara grymheter och många människor är hemlösa efter att ha fått sina bostäder söndersprängda.

En av attackerna dödade 17 medlemmar i en familj. Även ett vårdhem för gravt funktionshindrade personer bombades.

Den israeliska regeringen har kallat sin beskjutning av Gaza ”defensiv”, men utöver att balansen mellan de militära styrkorna är massivt oproportionerliga, har denna regering och dess föregångare i årtionden utsatt den palestinska myndighetens (PA) områden för brutalt förtryck och ockupation.

Även i perioder av ”vapenvila” gör israeliska armén räder in i PA-områden, med regelbundna mord och flera gripanden – över 5 000 palestinier hålls i israeliska fängelser. Detta har åtföljts av målmedvetet byggande av judiska bosättningar i östra Jerusalem och hela Västbanken.

Tisdagen den 15 juli hölls diskussioner som syftar till en vapenvila men dessa bröt snabbt samman. De kan återupptas de kommande dagarna, men utan vapenvila kan dödstalen och förstörelsen ytterligare förvärras med en möjlig markinvasion.

Hur som helst kommer ingenting i den nationella konflikten att lösas och de fruktansvärda cyklerna av blodsutgjutelse kommer att fortsätta så länge som de kapitalistiska eliterna och politikerna på båda sidor av den nationella klyftan sitter kvar vid makten.

Ett alternativt scenario kan bara uppstå genom att arbetare och fattiga i de palestinska områdena och arbetarklassen i Israel bygger sina egna politiska organisationer, som kan agera till förmån för vanliga människor och mot ockupationen, nationellt förtryck, terror, krig och fattigdom.

När en israelisk regeringskommitté diskuterade en vapenvila den 15 juli, motsatte sig högerministrarna Naftali Bennett och Avigdor Lieberman detta starkt. De vill i stället trappa upp angreppen till ett markinvasion, som skulle orsaka ännu större förstörelse för Hamas och Gazas befolkning.

Premiärminister Netanyahu har varit en del av den majoritet av ministrar som tvekat, på grund av det oundvikliga i att israeliska soldater skulle dödas och att det är osannolikt att det helt kan stoppa raketbeskjutningen från Gaza, ens tillfälligt.

Det har också funnits ett antal andra skäl bakom deras beräkningar, inklusive svårigheterna att snabbt dra sig tillbaka när en markattack påbörjats och en viss oro för att vålla stor förödelse – den israeliska härskande klassen är rädd för att tvingas ta direkt ansvar för de 1,8 miljoner gazabornas lidande.

Dessutom har oro och inbördeskrig i regionen och det internationella trycket att trappa ner oundvikligen blivit faktorer som måste tas med i beräkningen. Fler döda palestinier skulle öka det trycket.

En upptrappning skulle bara dubbla eller tredubbla den redan enorma fientligheten i de palestinska områdena mot den israeliska regimen. Det skulle också öka ilskan och missnöjet bland den palestinska befolkningen i Israel.

I många städer utbröt protester efter det barbariska mordet på en palestinsk ungdom av högerextrema judiska nationalister. Det i sin tur kom efter det tragiska mordet på tre israeliska tonåringar nära Hebron, som den israeliska militären besvarade med kollektiv bestraffning mot de palestinska områdena.

Under veckan efter 7 juli ljöd varningssirener i flera israeliska städer, bland annat i Tel Aviv. De raketer som avfyrades från Gaza har den längsta räckvidden hittills, så långt som 170 kilometer in i Israel. Israels anti-missil system fångade upp ett stort antal av dem, och många andra landade utanför tätorterna.

De anfall i form av raketbeskjutning från Gaza – som kraftigt ökat under den senaste tiden – speglar desperationen hos palestinier, men är inte avskräckande för den israeliska regimen med dess överväldigande överlägsenhet i eldkraft.

Dessutom är raketerna och andra attacker mot israeliska civila, som utförs av grupper som inte står under demokratisk kontroll, kontraproduktiva eftersom de möts av upptrappad repression från den israeliska militären.

Deras urskillningslösa natur sprider också skräck över israeliska samhällen, med följderna att israeliska arbetare går över till högerregeringens sida och bidrar därmed inte till att urholka den majoritet i Israel som har varit för bombningen av Gaza de första dagarna. (Det stödet skulle sannolikt minska i händelse av en markinvasion, inte minst därför att förlusten av israeliska soldaters liv skulle vara praktiskt taget oundviklig.)

Hamas försökte att hålla sig till det avtal om eldupphör som följde 2012 års krig mot Gaza, fram till de senaste händelserna då dess ledare såg det som en motsättning mot deras intressen att hålla tillbaka sina egna miliser. De har mött allt större svårigheter efter förlusterna av sitt exilhögkvarter i Syrien och stödet de fick från Muslimska brödraskapets kortlivade regeringsperiod i Egypten.

Detta, i kombination med den israeliska blockaden av Gaza, förstörelsen och Egyptens stängning av smugglingstunnlar till Egypten, samt de regelbundna morderna på Hamas ledare, har försvagat Hamas – faktorer som bidragit till behovet av den senaste tidens ”enhetsavtal” med Västbankens ledare i Fatah.

Å andra sidan kan Hamas möjligen till viss del stärkas av kriget, med ökat stöd bland de palestinska massorna, som ett resultat av dess hårdare linje, i jämförelse med Fatahs, mot bombningen och mot de västmakter som stödjer kriget.

Däremot kommer varken Hamas högerextrema islamistiska ledare eller de sekulära i Fatah, som båda är pro-kapitalistiska, att främja de palestinska massornas intressen.

PA-presidenten Mahmood Abbas, Fatah, vill att västmakterna ska ingripa. Han väddar till FN att fördöma Israels handlingar, medan västerländska ledare som Obama, Hollande och Cameron – viktiga aktörer i FN – har uttryckt solidaritet med den israeliska regeringen.

USA ger 3,1 miljarder dollar per år till Israel, en stat som har blivit en viktig bas för den västerländska imperialismen i en extremt instabil region. Omkring tre fjärdedelar av pengarna används för att köpa amerikansk tillvekrad militär utrustning.

Palestinierna kan inte lita på vare sig sina nuvarande ledare eller på hycklande imperialistiska makter för att få stöd för sin kamp. Inte heller kan de hoppas på reaktionära arabregimer, som propagerar till förmån för palestinierna, men inte har något intresse av att göra mer. Om det är upp till de kapitalistiska politikerna på båda sidor av den nationella klyftan kommer krig och blodspillan att fortsätta.

De ständigt upprepade ”fredssamtalen” har hittills misslyckats, i grunden eftersom det inte ligger i den israeliska härskande klassens intresse att det ska finnas en livskraftig, oberoende palestinsk stat jämte Israel, med krav på egen mark, oförutsägbara politiska krafter i ledningen och en viss grad av konkurrens om naturresurser, handel och utländska investeringar.

Det enda sättet att realisera en verklig palestinsk stat, tillsammans med fred och säkerhet, är inte genom erbjudanden uppifrån, utan genom massaktioner på gräsrotsnivå. Palestinierna kan bara förlita sig på att bygga upp sina egna demokratiskt styrda gräsrotsorganisationer, för att organisera försvaret mot förtryck – med rätt till vapen – och massaktioner för att främja sina intressen.

I början av 2008 bröt en massoffensiv av Gazaborna den israeliska belägringen och tvingade fram att gränsövergången i Rafah till Egypten öppnades under elva dagar. Massaktioner skulle kunna genomföras mot många andra mål, för jord och mot muren.

Washington Institute for Near East Policy rapporterade den 13 juli om en opinionsmätning som fann att en stor majoritet av palestinierna förordar taktiken ”folkligt motstånd” – till exempel demonstrationer och strejker – framför våld, för att uppnå sina mål.

Den visade också ökat stöd till en ”enstatslösning”, i stället för två stater, vilket är illavarslande för den israeliska härskande klassen. Den kan inte acceptera att israeliska judar blir en minoritet i den stat vars berättigande avsågs vara en säker tillflyktsort för judar efter förintelsen.

Men samma härskande klass kan inte erbjuda några lösningar för att avsluta den nationella konflikten, utan enbart tillgripa återkommande död och förstörelse som ingenting löser. Precis som palestinierna måste bygga självständiga arbetarledda organisationer, behöver den israeliska arbetarklassen göra detsamma. Israeliska arbetare drabbas också av konstant otrygghet och många attacker på löner, villkor och välfärd från sina chefer och regeringen.

Socialist Struggle Movement, CWI i Israel-Palestina är engagerade i att stödja arbetarnas strejker och kamp i Israel och den palestinska myndigheten, samt deltar i de gemensamma demonstrationer av araber och judar som sker mot ockupationen (se ”Proteststorm mot Löfven” från 16/7 ovan).

Vi argumenterar för socialistiska idéer och byggandet av nya massarbetarpartier och rörelser, som kan utmana och svepa bort de kapitalistiska partierna. Ett socialistiskt Palestina och ett socialistiskt Israel som en del av en socialistisk konfederation i Mellanöstern skulle kunna avsluta blodsutgjutelse en gång för alla.

Proletären

Israelisk terroroffensiv mot palestinska folket

Patrik Paulov

Proletären 26/6 2014

Medan omvärldens blickar riktas mot Irak och terrorgruppen Isis framfart genomför ockupationsmakten Israel den största militära offensiven på flera år. Det brutala våldet drabbar palestinier i både Västbanken och Gaza.

Ännu en gång sätts en av världens starkaste militärmakter in mot en näst intill försvarslös palestinsk befolkning. Sedan den 13 juni har den israeliska armén härjat på Västbanken. Under samma tid har israeliska stridsplan genomfört över tjugo attacker mot Gaza.

Medan tystnad råder i västmedia kommer dramatiska vittnesmål från palestinska källor. De berättar om hur israeliska soldater nattetid gör råder mot palestinska hem, universitet och kontor. Ockupations-trupperna tränger sig in och vandaliserar, och de hotar, misshandlar och griper palestinier i massomfattning.

Under de första tio dagarna rapporteras över 470 personer ha gripits på Västbanken. Elva av dem är parlamentsledamöter. Barn så unga som tio år rapporteras finnas med bland de gripna. Så här långt har fem palestinier skjutits ihjäl under den israeliska offensiven. Ytterligare en uppges ha dött i en hjärtattack i samband med en räd.

Vad ligger bakom våldsvågen?

Det officiella skälet från Israel är kidnappningen av tre tonåriga israeliska bosättare 12 juni. Kidnappningen skedde på den ockuperade Västbanken och i ett område som helt och hållet står under den israeliska arméns kontroll.

Israels premiärminister Benjamin Netanyahu anklagade först den palestinska myndigheten för kidnappningen för att sedan rikta skulden mot Hamas. Båda de utpekade förnekar all inblandning.

Detta är alltså förevändningen för Israels kollektiva bestraffningsaktion mot palestinerna i Västbanken och Gaza. Israel struntar i att kollektiv bestraffning är förbjudet enligt internationell rätt, precis som man struntar i att den bosättningen där de tre kidnappade bodde också är uppförd i strid med internationell rätt.

Palestinska politiska företrädare och människorättsaktivister kräver att Israel genast avbryter den militära aktionen. Att tre israeler kidnappats av än så länge okända gärningsmän ger inte Israel rätt att terrorisera ett helt folk.

Det lär främst leda till ännu mer ilska och desperation hos palestinier som levt under israelisk ockupation och terror i 47 års tid.

Men det israeliska agerandet handlar med största sannolikhet om mer än tre kidnappade. Är detta ett försök att slå sönder de första stapplande steg till palestinsk enighet som togs i våras med skapandet av en enhetsregering och en gång för alla knäcka Hamas? Är det ett försök att omöjliggöra genomförandet av de palestinska valen senare i sommar?

Israels massiva övergrepp mot den palestinska befolkningen möts med tystnad från omvärlden. Inte ens ett twittermeddelande från Carl Bildt.

Lika tyst är det om att Israel i söndags flygbombade i grannlandet Syrien. Israeliskt flyg har åtskilliga gånger under den syriska konflikten gång angripit syriska militära anläggningar. Denna inblandning i kriget utgör ett stöd till terroristerna i Isis och andra rebellgrupper som härjar i Syrien.

Israel ljög om kidnappade tonåringar

Robert Wettersten

Proletären 9/7 2014

Israel tycks ha ljugit om de kidnappade israelerna för att rättfärdiga terror mot palestinier och uppvigla stämningarna bland bosättare. Den palestinska 16-åringen som senare hittades mördad misstänks ha bränts levande av judiska extremister.

De tre israeliska ungdomarna som kidnappades och sedan hittades mördade, har under flera veckors tid använts som motivering för Israels massiva terrorkampanj mot palestinerna på Västbanken. Israelisk militär har genomfört räder mot palestinska universitet och bostadshus, fängslat hundratals, dödat sex civila palestinier, och stulit kontanter till ett värde av tre miljoner dollar. Detta har Israels premiärminister Benjamin Netanyahu motiverat genom en lika massiv propagandakampanj.

Nu kommer dock uppgifter om att israeliska myndigheter redan några timmar efter kidnappningen visste att ungdomarna dödats, och att man dagen efter hade två huvudmisstänkta. De två misstänkta hem revs, och familjemedlemmar arresterades och förhördes. De misstänkta sägs tillhöra en klan som tidigare kritiserats av Hamas ledning, och Hamas har inte heller tagit på sig dådet.

Trots att man alltså både visste att ungdomarna var döda, och hade två misstänkta, gick Israel ut i en propagandakampanj för att få omvärldens stöd i jakten på de skyldiga, och för att hitta ungdomarna levande. Myndigheterna gick så långt att de till och med ljög för föräldrarna, och sa att militären tagit på sig uppgiften att hitta deras barn.

Senare hittades liket av den 16-årige palestinern Muhammad Abu Khudair, som tros ha dödat som hämnd för de tre israelerna. Obduktionsrapporten visar att pojken brändes levande. Israelisk polis har gripit sex personer, som beskrivs som judiska extremister.

Samma dag som 16-åringen hittades, samlades människor utanför 16-åringens hem i Shaufat i Jerusalem för att sörja och protestera. De möttes av den israeliska polisen, som besköt dem med tårgas, stålmantlade gummikulor och skarp ammunition. Samtidigt har Israel trappat upp bombningarna mot Gaza. Hittills har minst ett 20-tal dödat och många fler skadats.

Israel har kallat in reservister och inlett förberedelser för en markinvasion. I det mycket tätbefolkade Gaza skulle det innebära ännu mer lidande och förstörelse.

Händelserna på Västbanken, tillsammans med de fortsatta flygbombningarna av Gazaremsan, tycks ha som syfte att motarbeta koalitionsregeringen mellan Fatah och Hamas, och sabotera alla försök till palestinsk enighet.

Som svar på attackerna mot Gaza, säger Hamas att de tänker utöka sina raketbeskjutningar mot Israel, och hotar med en "jordbävning".

Fördöm Israels krig

Ledare

Proletären 10/7 2014

Den israeliska militär aggressionen mot Gaza trappas snabbt upp. Dödssiffrorna stiger för varje dag. Det mesta pekar i skrivande stund på ett nytt fullskaligt krig inkluderande markinvasion.

Detta bara drygt sex år efter Gazakriget 2008/2009 som skördade 1400 palestinska liv, varav 300 barn. Ett krig som FN stämplade som en krigsförbrytelse med militärt våld riktat mot civilbefolkningen och med systematisk förstörelse av bostäder, skolor, sjukhus och vatten- och elförsörjning.

Sedan dess lider Gazas befolkning av den människorättsvidriga blockaden. Så sent som 2012 bombade terrorstaten Israel på nytt den instängda befolkning i Gaza, världens största koncentrationsläger skapat av ockupations-makten Israel.

När denna tidning når läsarna är det stor risk att ett nytt fullskaligt krig redan är igång. Trots semestertider vill vi uppmana alla Proletärens läsare att vara på tårna och delta i eventuella protester.

Solidariteten med det palestinska folket och kampen mot den rasistiska terrorstaten Israel är en del av vår internationalism och antirasism. Denna kamp tar aldrig semester.

Det måste påpekas att den israeliska regeringen under ledning av Benjamin Netanyahu har sina närmaste vänner bland de högerextrema neofascistiska partier som tog rejäla kliv framåt i vårens EU-val. Delegationer från den bruna högerytterkanten har vid upprepade tillfällen åkt på delegationsresor till Netanyahus Israel. I Sverige har Sverigedemokraterna tagit över rollen som de största försvararna av Israel i riksdagen.

Varför denna allians uppstått får vi svar på om vi ser på Israel. En apartheidstat som har skilda lagar för olika grupper av invånare. En rasistisk stat med en regering vars ministrar öppet förespråkar etnisk resning. En terrorstat som bryter mot alla internationella lagar och regler, som trampar de mänskliga rättigheterna i gruset och som inte drar sig för att använda det mest bestialiska våld mot oskyldiga barn, kvinnor och män.

Kommunistiska Partiet fördömer den rasistiska terrorstaten Israels krig. Våra hjärtan och vår ilska finns med våra palestinska bröder och systrar.

Terror mot Gazas folk

August Eliasson

Proletären 16/7 2014

De israeliska anfällen mot Gaza fortsätter och en storskalig markoffensiv rycker allt närmre. Den humanitära situationen i det tätbefolkade Gaza är mycket allvarlig. Israels mål är att splittra Palestina.

Flyg- och artillerianfällen mot Gaza intensifierades under förra helgen. Samtidigt uppges uppemot 70 000 palestinier ha flytt sina hem i norra Gaza efter att Israel hotat med ytterligare terror och en storskalig markinvasion.

Under onsdagen steg antalet dödade i Gaza till över 200. De senaste veckornas anfall är därmed blodigare än Israels anfall mot Gaza 2012. Och enligt FN utgör 77 procent av de döda civila.

Israels anfall utgör en ren terror mot civilbefolkningen. Bland de mål som bombats finns förutom bostadshus en skola för funktionshindrade, sjukhus och myndighetsbyggnader. I fredags blev även solidaritetsarbetet en måltavla när Ship to Gazas båt Gazas ark träffades av artillerield.

Den humanitära situationen i Gaza är samtidigt mycket allvarlig. Den norske läkaren Mads Gilbert skriver i en rapport till FN:s flyktingorgan UNRWA att över 90 procent av dricksvattnet i Gaza är klassat som otjänligt. Från sjukhus i Gaza rapporterar Mads Gilbert även att Israel troligtvis använder sig av så kallade DIME-bomber, som innehåller cancerframkallade tungmetaller.

Arbetslösheten har stigit till 38,5 procent och 57 procent av hushållen har osäker tillgång på mat. Sjukhusen saknar utrustning och mediciner till den grad att bara akuta operationer numera utförs. Rapporten visar hur allvarlig situationen var redan innan den senaste veckans terrorbombningar.

Så vad vill Israel uppnå? Anfallen mot Gaza är först och främst en del av att försöka bryta samarbetet mellan Fatah på Västbanken och Hamas i Gaza.

Israel vill inte ha någon jämbördig förhandlingspart. Därför blir all palestinsk enighet ett hot.

Israels anfall måste också ses i skenet av utvecklingen i Syrien och Irak. Målet är att splittra både den arabiska solidariteten med Palestina och det palestinska motståndet.

Det är en av anledningarna till att Israel direkt eller indirekt stöttat de fundamentalistiska rebellerna i Syrien, som utför terroråd mot shiamuslimska och kristna mål. Och det är därför premiärminister Benjamin Netanyahu plötsligt uttalat stöd för ett självständigt Kurdistan.

I både Irak och Syrien har de imperialistiska länderna, med USA och Israel i spetsen, försökt splittra befolkningen efter religiös eller etnisk tillhörighet. Här utgör en enhet mellan islamistiska Hamas i Gaza och sekulära Fatah på Västbanken ett hot. Framförallt om enheten bygger på fortsatt motstånd.

Just enheten och motståndet lyfts fram av socialistiska PFLP i flera uttalanden. De strider sida vid sida med Hamas och Islamiska Jihad, trots de stora politiska skillnaderna mellan organisationerna.

De palestinska motståndsorganisationerna gör precis det som varje folk som utsätts för en terrorockupation bör göra. De gör motstånd med de medel de har till hands. Att likt vissa peka ut Hamas raketer som en del av problemet blir därför att ställa sig på ockupantens sida.

Hamas ställde sig i veckan avvaktande till det förslag om vapenvila som Egypten lade fram. Förslaget innehöll inga eftergifter för Israel och var, enligt talespersoner för Hamas, främst ett spel för media.

Israel har gjort det klart för omvärlden, och för palestinierna, vad de anser om fred och förhandlingar. De har gjort det klart för omvärlden att de ”inte böjer sig för internationella påtryckningar”.

För omvärlden och för solidaritetsrörelsen gäller därmed att fortsätta arbetet för en total isolering och bojkott av Israel.

”Israel krigar mot freden”

August Eliasson

Proletären 18/7 2014

Ship to Gaza-aktivist på plats om förödelsen och attacken mot Gazas ark

– Det finns inte plats för fler lik i sjukhusens kylrum längre, säger Charlie Andreasson från Ship to Gaza till *Proletären* om läget. I 10 månader har han jobbat med båten Gazas ark för att bryta Israels blockad mot Gaza inifrån. Men natten till fredagen totalförstördes den av israelisk artillerield.

När *Proletären* når Charlie Andreasson på telefon befinner han sig på ett sjukhus i norra Gaza. Tillsammans med andra solidaritetsaktivister agerar han mänsklig sköld för att skydda Gazas invånare.

– Israel är rasistiskt, de drar sig inte för att döda palestinier, men européer aktar de sig för. Vi jobbar i skift men finns på plats 24 timmar om dygnet.

Sjukhuset är, eller snarare var, ett rehabiliteringscenter. Nu finns här endast några tiotal patienter.

De patienter som inte behöver ständig vård har skickats hem efter att sjukhusets övre våning bombats med så kallade ”roof-knocking”-raketer. Raketer utan sprängmedel som ”knackar” på taket genom att slå ned utan att detonera. Ett skräckinjagande sätt att meddela att nästa raket kommer att jämna huset med marken.

Men personalen, de patienter som inte kunde flyttas och de mänskliga sköldarna stannade kvar. Och Israel nöjde sig med att bara beskjuta den översta våningen med artillerield.

– Patienterna här är svårt sjuka och mellan 13 och 80 år. Jag kan inte se hur någon av dem kan vara ett hot mot israelisk säkerhet, säger Charlie Andreasson som trots situationen låter lugn när han fortsätter att berätta om läget.

– Sjukhusen måste prioritera vilka som ska få vård. Skador som inte är livshotande behandlas inte och det är stor brist på mediciner.

Han varnar för att en israelisk markoffensiv skulle göra situationen ännu värre.

– Det är ett krig mot freden. Hela bakgrunden är att Israel vill förhindra det politiska samarbetet mellan Gaza och Västbanken med alla medel.

Efter att *Proletären* har pratat med Charlie Andreasson får vi veta att personal och aktivister ännu en gång uppmanats att evakuera. En israelisk markinvasion rycker närmare.

I tio månader har Charlie Andreasson varit i Gaza för att färdigställa Gazas ark, den båt som skulle frakta ut varor från Gaza till omvärlden. Ett litet men symboliskt viktigt sätt att bryta blockaden.

Men natten till fredagen bombades hamnen där båten låg.

– Det var flera båtar som förstördes av elden, men det var tydligt att det var Gazas ark som var huvudmålet.

Ingen människa skadades i attacken och Charlie Andreasson påpekar att det förstås inte går att jämföra de materiella värdena med det mänskliga lidandet i andra attacker. Men attacken mot båten är en del av krigshandlingen mot Gazas folk, menar han.

– Det är en attack mot Gazas folks rätt till handel med omvärlden och rätt till fri rörlighet.

I ett pressmeddelande några dagar senare skriver Ship to Gaza att solidaritetsarbetet trots allt inte varit förgäves. De insamlade pengarna har gått till arbete åt palestinier för att iordningsställa båten, givit inspiration och självkänsla åt Gazas befolkning, men kanske framförallt sänt ett budskap till Israel om att världen kommer att fortsätta att stå på Gazabornas sida.

Nu har Charlie Andreasson och andra solidaritetsaktivister fått lägga detta solidaritetsarbete åt sidan för att göra vad de kan i den akuta situationen. De agerar mänskliga sköldar, men försöker också skriva artiklar, samla information och sprida så mycket information som möjligt i sociala medier.

Mitt i allt elände finns också ljusglimtar. Charlie Andreasson berättar hur han vaknade en natt av oväsen. Det var barn som skrattade och spelade fotboll, efter att ha kollat på fotbolls-VM.

– Det var verkligen glädjande att se. Annars berättar föräldrarna att barnen ofta skriker och gråter på natten när husen skakar av bomberna.

Vi frågar honom vad omvärlden kan göra, och framförallt, vad vi i Sverige kan göra.

– Frågan måste lyftas på ett plan som Israel förstår och det enda de förstår är ekonomiska sanktioner. De bryr sig inte om några diplomatiska påtryckningar, men Israel är mycket beroende av export och handel. Rörelsen för en bojkott av Israel är därför viktigast.

***Fotnot:** En dag efter att Proletären skickas till tryck blir det klart att Israel genomför en markinvasion. Patienterna, personalen och solidaritetsaktivisterna har därför till slut tvingats evakuera sjukhuset och kort därefter bombar Israel byggnaden. Ännu finns inga uppgifter om skadade.*